

הקדמה
2007 - 2008

הקדמה

"ב"ה, עה"ק יפו ת"ו, ז' שבט תרס"ט.

שלו' וברכה לכבוד ידיד נפשי הרב הנאון המפורסם, הופש ננוי נמטרות
ודולה פנינים ממעמקים, מו"ה פנחס הכהן שליט"א, שלו' למר ולתורתו,
לרוחו וגויתו ולכל אשר לו...

ואנכי הנני עבד נמכר לרבים, לעבוד ולמשא, לעם ד' המחל להכות שרשי
על אדמת נחלתו, בתקות גאולה וחיים חדשים ורעננים, שהטיפול המעשי
כל כך מרובה בההתקפה החדשה ממצב למצב, המתגלה פה בנקודת
החיים האמיתיים של אומתנו, עד שמונע הוא בכח תסיסתו את העבודה
הרוחנית, אפילו אותה המוכרחת לו לשפעת חייו ותנועתו, ואין צריך לומר
אותה הראויה לו לתפארתו והשלמת צביונו, העולה במעלות אין קץ".

"תקותיו של כבוד גאונו על אסיפות רבנים, הנן אצלי תמיד הלומות, שאין
בהם כעת, לדאבון לבנו, אפילו קסם של יופי המעטר איזה דמיון נאה".

"בתרדמה עמוקה ישנים הם רועי עמנו, לא מרוע לב כי אם מחולשת
נשמה, אשר לא מעמה ימים ושנים, וגם תקופות, מוזן מחיה ומבריא
באמת, שהוא רק המאור החי שבפנימיות אור העליון שבאור תורה.
כשיתאספו לאסיפה לא ייחכו לעצמם שום קוצר דעת וחולשת רוח, ולא
יאמינו לקול היחידים החמושים בזרע ד'. את שולחן האסיפה יעמרו כודאי
באיוו חקירה של דבר הלכה, בענין קטן שבקטנים, מצד נושא הפנימי,
אלא שיהיה אולי גדול ורחב מצד עומק התחבולות הנדרשות לפתרונה,
כמי שעושה מכונה מאלפי אלפים ככרי זהב כדי לעשות מחט-ברזל
אחת, או באיזה דבר אנדה שישבצו אותה ברעיונות של מוסר רצוין מן
החיים, של קבלה מגומגמת או של פילוסופיה ישנה, ובוזה יגדל עוד היסוד
החנקי בהאטמוספירה הרבנית, ומכאוב חדש יולד לציריה הגדולים של
כנסת ישראל, המתהפכת בחבליה. לא כן, אחי, לא זו הדרך".

"לא כן, אחי, לא זו הדרך. לא נבקש כעת עדיין אסיפות, כי אם ספרות
ניסד, באומל חד, חרב פיפיות, שגופו וראשו ושני חודיו הנם אותיות של
שם מלא, נחתך את הכשר החי, אשר לא אבד את סגולתו הלכית להיות
מתחלחל ומתפחד ומלא מורך. בתחבשת של שפע רוח קודש עליון ונחל
עדנים ממקור חכמת אלהים נרפא את פצעיו, בצמחי דשא שבע מללי
אורות עליונים נעצור את זוב דמו, וזרם חיים חדשים ממקור חי העולמים
יחל לזרום בקרב הדם החי, אשר יולד מהמוזן החי והמבריא, אשר נושיט
לו משדמות חכמת האמת, אשר יעבדו ע"י מחצדי הקלא הנאמנים, גבורי
חיל, אוהבי ד' ועמו, ומחונני בריותיו ועולמו"⁷⁸.

"זאת היא מטרתנו בצעדים מדודים מאד בהתחלת עריכת 'הניר'. עלינו
להחל ניר, לעקור ולשרש את הקוצים, מכל הצדדים, ולהכשיר את כנסת
ישראל לזריעה של אור חדש, אשר יתן לנו את תנובתו כימי עולם, וכיתר
שאת של נקיון וטהרה".

"ואם יבוא אדם לחדש דברים עליונים בעסקי התשובה בזמן הזה ואל דברית קץ המגולה ואור הישועה הזרוחה לא
ביט, לא יוכל לכוון שום דבר לאמיתתה של תורת אמת".
אגרת התשובה

